

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลฯ ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลสาครได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร และนายอำเภอพระแสง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เลี้ยงในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่ในที่เลี้ยงสัตว์รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ลา ล่อ สุนัข แมว ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสาย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสาครเป็นผู้รับผิดชอบดูแล

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามวรรคหนึ่งนั้น คือ กรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาจิมหรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่าการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เว้นแต่เกิดเหตุสาธารณภัยที่ชุมชนไม่สามารถควบคุมดูแลจัดการเองได้

ข้อ ๖ ให้เขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สุนัข
- (๒) แมว
- (๓) ช้าง
- (๔) โค
- (๕) กระบือ
- (๖) แกะ
- (๗) แพะ
- (๘) สุกร
- (๙) ไก่
- (๑๐) เป็ด
- (๑๑) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาต จากกรม

ป่าไม้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุม ข้อ ๖ โดยให้มี มาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๘ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของ สัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบาย น้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อ ป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เปื้อนเหตุ ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

นอกเหนือจากการปฏิบัติตามข้อ ๑ - ๓ แล้วให้เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติดังนี้ด้วย

(๑) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิด จากสัตว์

(๒) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๓) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้าย สัตว์และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๔) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือรำคาญแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

หมวด ๒ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๙ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินการกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๘ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสีย ให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่าให้เป็นที่พักพิงแมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๐ หลังจากที่มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๒๕ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๒๕ - ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๑ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์ แยก กักกันสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัดด้วย

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๓ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นโดยพลการณต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบล จะพิจารณาความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๕ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความใน ข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้วไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

แต่กรณีที่ถูกสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนด ๓๐ วัน ก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

ในกรณีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในเวลาที่กำหนด ตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลตามจำนวนที่จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลสาครในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๘ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๓ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๘.....

ลงชื่อ

นายนำพล ฉิมเรือง

(
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

เห็นชอบ

๒๖

ลงชื่อ

(นายประเวศ ไทยประยูร)

นายอำเภอพระแสง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๘

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติ ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบกับ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ ให้กระทำได้ โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลสาครโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร และนายอำเภอพระแสง จึงออกข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วก่อนข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ กุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือสัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลสาครอาจร่วมกับหน่วยงานรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง แทน ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนโดยการคิดค่าบริการก็ได้

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาครได้มอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน หรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการกิจการโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การบริการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร หรือเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร มอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวง ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทั้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร จัดไว้ให้โดยเฉพาะ

(๒) ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิด ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูล หรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่ายเท ทั้ง ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลในถังรับ รถชน เรือชน สถานที่เก็บหรือพักสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

(๕) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ภายในอาคารหรือสถานที่นั้นอย่างพอเพียงและถูกสุลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๖) ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการ ขน ถ่าย เท คั่ว เชื้อ ขุด หรือเคลื่อนย้ายมูลฝอยในที่รองรับ รถชน เรือชน สถานที่พักมูลฝอยใดๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

(๗) ที่รองรับสิ่งปฏิกูลต้องเป็นภาชนะปกปิดมิดชิด ไม่รั่ว ไม่ซึม และไม่มีการเคลื่อนที่หรือออกมาข้างนอก และที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว มีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

(๘) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือสถานที่นั้น ไม่ให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

(๙) ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น กลิ่น คับ หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ หรือกระทำตามที่แนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่ประเภทใดในบริเวณใด ควรทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้ทำการกำจัดให้ถูกสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีหนังสือไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้นๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน หรือเมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผยกำหนดบริเวณที่ต้องทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไม่น้อยกว่าสามแห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือบริเวณนั้นๆ ซึ่งตนเป็นเจ้าของ หรือครอบครองอยู่โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขน ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๓

การออกใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ สม.๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมเอกสารและหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาการจดทะเบียนนิติบุคคล/ทะเบียนพาณิชย์

(๔) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) สำเนาเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๑ ต้องมีคุณสมบัติและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาครกำหนด ดังนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตจะดำเนินกิจการรับทำการ เก็บ ขน สิ่งปฏิกูล

๑.๑ ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดุดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

๑.๑.๑ ได้รับอนุญาตจากกรมขนส่งทางบก

๑.๑.๒ ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิด สามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้

๑.๑.๓ มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลชนิดเฮฟวี่ ดิวตี้ (Heavy Duty) คือปั๊มสูบลูกสูบ ที่สามารถสูบลูกสูบของแข็งได้ และติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลและอยู่ในสถานที่ใช้งานได้ดี

๑.๑.๔ ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่ว ไม่ซึม

๑.๑.๕ มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่า

เชื้อ เช่น ไกลโยน ๕ %

๑.๑.๖ ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวรถพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจน พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ไว้ทั้งสองด้านของตัวรถ โดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

๑.๑.๗ สีของพาหนะเก็บขนถ่ายสิ่งปฏิกูล ต้องกำหนดให้มีสีต่างจากรถเก็บ ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๒ ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหุ้มยางหุ้มสูงถึงแข้ง ผ้าปิดปาก ปิดจมูกสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

๑.๓ กรณีไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเองต้องแสดงหลักฐาน (ใบนำสิ่งปฏิกูล) ว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกลักษณะแห่งใด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

๒.๑ สถานที่ดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน สนามกีฬา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกันมิให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมหรือเหตุรำคาญแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

๒.๒ ต้องมีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกลักษณะ เช่น

๒.๒.๑ ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล โดยการหมักย่อยสลาย (Compost in goud Digestion) ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

(ก) ถังหมักย่อยสลาย ประกอบด้วยถังคอนกรีตที่ก่อสร้างขึ้น จำนวน ๓๑ ถัง มีฝาปิดมิดชิด ถังหมักแต่ละถังต้องมีท่อระบายอากาศ ภายในถังหมักจะบรรจุสิ่งปฏิกูลที่ได้จากรถสูบสิ่งปฏิกูลที่ไปสูบลมาจากส้วมตามบ้านเรือนและอาคารต่างๆ แล้วนำมาถ่ายลงในถังหมักนี้ ภายในถังหมักจะเกิดการย่อยสลายสิ่งปฏิกูลโดยแบคทีเรียชนิดที่ไม่ต้องการออกซิเจน (Anaerobic Digestion) ทำการหมักอย่างน้อย ๒๘ วัน เพื่อทำลายเชื้อโรคพยาธิและไข่พยาธิที่ปะปนมากับสิ่งปฏิกูล

(ข) ลานทรายกรอง ภายหลังจากสิ่งปฏิกูลและน้ำที่ทำการหมักในถังหมักจนครบเวลาข้อ (๒.๒.๑) แล้วจึงปล่อยลงสู่ลานทรายกรอง ซึ่งจะทำหน้าที่กรองสิ่งปฏิกูลให้เหลือตกค้างอยู่ด้านบน ส่วนน้ำก็จะซึมผ่านลานทรายกรองสู่ท่อน้ำทั้งด้านล่าง เพื่อบรรวมน้ำไปสู่บ่อพักน้ำเก็บไว้รอถยนต์ไม่หรือบำบัดก่อนปล่อยเป็นน้ำทิ้งต่อไป สำหรับตะกอนที่กรองอยู่ด้านบนลานทรายกรองนั้น ให้ตากแดดจนแห้งสนิทเพื่อเป็นการฆ่าเชื้อโรคโดยแสงอาทิตย์อีกชั้นหนึ่ง จากนั้นจึงนำไปย่อยหรือบดให้มีขนาดเล็กลง เพื่อนำไปใช้เป็นปุ๋ยต่อไป

โดยการจัดวางระบบต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงสาธารณสุขและหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ผ้าปิดปาก ปิดจมูก ถุงมือยาง รองเท้าหุ้ม ยางหุ้มสูงถึงแข้ง มีอุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังดักน้ำ ไม้กวาด พลาสติก น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น โลโซน ๕ % สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

๒.๔ ต้องมีผู้ควบคุมหรือดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมหรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน มูลฝอย

๓.๑ ต้องมีพาหนะเก็บขนมูลฝอย ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

๓.๑.๑ ได้รับอนุญาตจากกรมขนส่งทางบก

๓.๑.๒ ส่วนของรถที่ใช้เก็บ ขน มูลฝอย ต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงนำโรคได้ และไม่ทำให้มูลฝอยหกหล่น หรือปลิวฟุ้งกระจายขณะขนถ่าย

๓.๑.๓ ส่วนของรถที่ใช้เก็บ ขนมูลฝอย ต้องอยู่ในสภาพที่ดีไม่รื้อซึม

๓.๑.๔ มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ไม้กวาด น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น โลโซน ๕ %

๓.๑.๕ ต้องมีข้อความแสดงที่ตัวรถพาหนะ เก็บ ขน มูลฝอยเพื่อให้รู้ว่าเป็นรถที่ใช้ เก็บ ขนมูลฝอย เช่น “รถเก็บ ขนมูลฝอย” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจน พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ไว้ทั้งสองด้านของตัวรถ โดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

๓.๑.๖ สีของพาหนะเก็บขนมูลฝอย ต้องกำหนดให้มีสีต่างจากรถเก็บ ขนมูลฝอยของ องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

๓.๒ ต้องจัดให้มีผ้าปิดปาก ปิดจมูก ถุงมือนยาง รองเท้าหนัง ยางหุ้มสูงถึงแข้ง มีอุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด พลุ น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น โลโซน ๕ % สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

๓.๓ กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดมูลฝอยของตนเอง ต้องแสดงหลักฐาน (ใบนำส่งมูลฝอย)ว่าจะนำ มูลฝอยไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

๔.๑ สถานที่ดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน สนามกีฬา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกันมิให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม หรือเหตุรำคาญแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

๔.๒ ต้องมีระบบกำจัดมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เช่น อาจจะเป็นระบบเตาเผา (Incinerater) หรือระบบฝังกลบ (Sanitary Land-fill) หรือระบบหมักเป็นปุ๋ย (Decompose) ซึ่งแต่ละระบบจะต้องมี ข้อกำหนดหลักเกณฑ์ที่ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและประชาชนข้างเคียง รวมทั้งการป้องกันเหตุรำคาญ ด้วย โดยการจัดวางระบบต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงสาธารณสุข และหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔.๓ ต้องมีผู้ควบคุมหรือดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม หรือด้าน อนามัยสิ่งแวดล้อม

๔.๔ ต้องจัดให้มีผ้าปิดปาก ปิดจมูก เสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้า หนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง มี อุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด พลุ น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น โลโซน ๕ % สำหรับ ผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๑ หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เหมาะสม ควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบ สม. ๒ หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่ที่ได้รับคำขอพร้อมเอกสารหลักฐาน ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ แล้ว

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้ง การขยายเวลาและจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ ก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้ แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาต ต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับ หนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๕ ในการดำเนินการกิจการผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการตามใบอนุญาต

(๒) ต้องปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้เสนอไว้ตามข้อ ๑๓

(๓) ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย และการรักษาคุณภาพ

สิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ และคำสั่ง ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๖ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขวางเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสีย ค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้าย ข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นกรณขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นกรณขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลา กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอก เลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสอง ครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจน ครบจำนวน

ข้อ ๑๘ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจาก ผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนา หรือสำนักทำกาารงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขวาง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๙ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่.....๗.....เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘....

(ลงชื่อ)

(**นายนำพล ฉิมเรือง**
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

น.ส.
(นายประเวศ ไทยประยูร)

นายอัมเภาพระแสง
นายอำเภพระแสง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม เก็บ ขน สิ่งปฏิกูล และมูลฝอย
องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร อ.พระแสง จ.สุราษฎร์ธานี

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)																											
๑	ค่าเก็บขนมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ตามมาตรา ๖ (๓) ก. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือน สำหรับอาคารหรือเคหะ <table><tr><td>- วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร</td><td>เดือนละ</td><td>๒๐</td></tr><tr><td>- วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร</td><td>เดือนละ</td><td>๓๐</td></tr><tr><td>- วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร</td><td>เดือนละ</td><td>๔๐</td></tr><tr><td>- วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร</td><td>เดือนละ</td><td>๕๐</td></tr><tr><td>- วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร</td><td>เดือนละ</td><td>๖๐</td></tr><tr><td>- วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร</td><td>เดือนละ</td><td>๗๐</td></tr><tr><td>- วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร</td><td>เดือนละ</td><td>๘๐</td></tr><tr><td>- วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร</td><td>เดือนละ</td><td>๑๐๐</td></tr><tr><td>- วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร</td><td>เดือนละ</td><td>๑๒๐</td></tr></table>	- วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ	๒๐	- วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร	เดือนละ	๓๐	- วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร	เดือนละ	๔๐	- วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร	เดือนละ	๕๐	- วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	เดือนละ	๖๐	- วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร	เดือนละ	๗๐	- วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร	เดือนละ	๘๐	- วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร	เดือนละ	๑๐๐	- วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	เดือนละ	๑๒๐	
- วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ	๒๐																											
- วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร	เดือนละ	๓๐																											
- วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร	เดือนละ	๔๐																											
- วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร	เดือนละ	๕๐																											
- วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	เดือนละ	๖๐																											
- วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร	เดือนละ	๗๐																											
- วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร	เดือนละ	๘๐																											
- วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร	เดือนละ	๑๐๐																											
- วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	เดือนละ	๑๒๐																											
	ข. ค่าเก็บ ขน มูลฝอยประจำเดือน สำหรับตลาด โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมาก <table><tr><td>- วันหนึ่งๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ</td><td>๗๐๐</td></tr><tr><td>- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ</td><td>๑,๐๐๐</td></tr></table>	- วันหนึ่งๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	๗๐๐	- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๑,๐๐๐																								
- วันหนึ่งๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	๗๐๐																												
- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๑,๐๐๐																												
	ค. ค่าเก็บขนมูลฝอย เป็นครั้งคราวครั้งหนึ่งๆ <table><tr><td>- ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ</td><td>๑๐๐</td></tr><tr><td>- เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ</td><td>๑๕๐</td></tr></table>	- ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	๑๐๐	- เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐																								
- ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	๑๐๐																												
- เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐																												
	ง. ค่าเก็บขน อูจจาระ หรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง เศษของลูกบาศก์เมตร <table><tr><td>- ลูกบาศก์เมตร และลูกบาศก์เมตรต่อไปลูกบาศก์เมตรละ</td><td>๒๐๐</td></tr><tr><td>- เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร</td><td>๑๐๐</td></tr><tr><td>- เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร</td><td>๒๐๐</td></tr></table>	- ลูกบาศก์เมตร และลูกบาศก์เมตรต่อไปลูกบาศก์เมตรละ	๒๐๐	- เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	๑๐๐	- เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	๒๐๐																						
- ลูกบาศก์เมตร และลูกบาศก์เมตรต่อไปลูกบาศก์เมตรละ	๒๐๐																												
- เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	๑๐๐																												
- เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	๒๐๐																												
๒	ใบอนุญาตดำเนินการกิจการตามมาตรา ๑๙ <table><tr><td>- รับทำการเก็บ ขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ</td><td>๓,๐๐๐</td></tr><tr><td>- รับทำการกำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ</td><td>๓,๐๐๐</td></tr></table>	- รับทำการเก็บ ขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๓,๐๐๐	- รับทำการกำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๓,๐๐๐																								
- รับทำการเก็บ ขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๓,๐๐๐																												
- รับทำการกำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๓,๐๐๐																												

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

๑. อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๒๐ (๔)

(๑) ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ

เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก

และลูกบาศก์เมตรต่อๆ ไป

ลูกบาศก์เมตรละ ๒๕๐ บาท

เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร

๑๕๐ บาท

เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร

(๒) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป

(ก) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปประจำรายเดือน

- ที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร

เดือนละ ๔๐ บาท

- ที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร

ค่าเก็บและขนทุกๆ ๒๐ ลิตร

หรือเศษของแต่ละ ๒๐ ลิตร

เดือนละ ๔๐ บาท

- ที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร

แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร

เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท

- ที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร

ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของ

ลูกบาศก์เมตร

เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท

(ข) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปเป็นครั้งคราว

- ครั้งหนึ่งๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร

ครั้งละ ๑๕๐ บาท

- ครั้งหนึ่งๆ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร

ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร

หรือเศษของลูกบาศก์เมตร

ลูกบาศก์เมตรละ ๑๕๐ บาท

(๓) ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อ

(ก) ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อเป็นรายเดือน

- กรณีที่มีน้ำหนักรวันหนึ่งไม่เกิน ๒ กิโลกรัม

หรือมีปริมาณไม่เกิน ๑๓ ลิตร

เดือนละ ๓๐๐ บาท

- กรณีที่มีน้ำหนักรวันหนึ่งเกิน ๒ กิโลกรัม หรือมีปริมาณ

เกิน ๑๓ ลิตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ๒ กิโลกรัม หรือ

ทุกๆ ๑๓ ลิตร หรือเศษของแต่ละ ๒ กิโลกรัม หรือ

แต่ละ ๑๓ ลิตร

เดือนละ ๓๐๐ บาท

(ข) ค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อเป็นครั้งคราว

- ค่าเก็บและขนแต่ละครั้ง คิดอัตราครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท
(ทั้งนี้ ให้กำหนดเป็นอัตราตามระยะทางที่เก็บขน)
- กรณีที่มูลฝอยมีน้ำหนักไม่เกิน ๑๕ กิโลกรัม หรือมีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ให้คิดอัตราเพิ่มขึ้นอีก ครั้งละ ๔๐๐ บาท
- กรณีที่มูลฝอยมีน้ำหนักเกิน ๑๕ กิโลกรัม หรือเกิน ๕๐๐ ลิตร ให้คิดค่าเก็บขนเพิ่มขึ้นในอัตราทุกๆ ๑๕ กิโลกรัม หรือทุกๆ ๕๐๐ ลิตร หรือเศษของ ๑๕ กิโลกรัม หรือ ๕๐๐ ลิตร หน่วยละ ๔๐๐ บาท

๒. อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต

(๑) ใบอนุญาตดำเนินการกิจการตามมาตรา ๑๕ โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วย

การคิดค่าบริการ

- (ก) รับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- (ข) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- (ค) รับทำการเก็บ และขนมูลฝอยติดเชื้อ ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
- (ง) รับทำการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(๒) ใบอนุญาตดำเนินการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ตามประเภทที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการ

ที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑)

ในลักษณะที่เป็นการค้าตามมาตรา ๓๓ ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(๓) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดตามมาตรา ๓๔ ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

(๔) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร

และมีใช่เป็นการขายของในตลาดตามมาตรา ๓๘ ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท

(๕) ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง

(ก) จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้า

ในที่หนึ่งใดโดยปกติ

ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(ข) จำหน่ายโดยลักษณะการเร่ขาย

ฉบับละ ๕๐ บาท

๓. อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้ง

การจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร

และมีใช่เป็นการขายของในตลาดตามมาตรา ๔๘

ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๘

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
เรื่อง สถานที่ยาหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ว่าด้วยสถานที่ยาหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสาครและนายอำเภอพระแสง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เรื่อง สถานที่ยาหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดา ข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่า อาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

“สถานที่ยาหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและยาหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการยาหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อยาหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสีง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการยาหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อยาหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์ซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน

หมวด ๒

การจัดตั้งสถานที่ตั้งจำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ข้อ ๕ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาดต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖ และถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอหนังสือรับรองการแจ้งก่อนการจัดตั้ง

ข้อ ๖ ความในข้อ ๕ ไม่ใช้บังคับแก่การประกอบกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) การขายของในตลาด

(๓) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

ก. สถานที่สะสมอาหาร

(๑) ไม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย และไม่ส่งกลิ่นรบกวน

(๓) จัดให้มีระบบระบายน้ำอย่างเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่

เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๔) จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตามเกณฑ์มาตรฐาน

ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๕) จัดให้มีส้วมจำนวนเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงาน

สาธารณสุขกำหนด

(๖) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเพียงพอ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข. สถานที่จำหน่ายอาหาร

(๑) จัดสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ก. (๑) - (๗)

(๒) จัดให้มีโต๊ะ เก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่น ซึ่งมีสภาพแข็งแรง สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๓) ผืนและบริเวณที่ปรุงอาหารต้องมีพื้นผิวที่ทำความสะอาดง่าย และสูงจากพื้น ๖๐

เซนติเมตร

(๔) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการประกอบ ประคบ และเก็บอาหารไว้ให้เพียงพอ ปลอดภัยและถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาครกำหนด

(๕) จัดให้มีบริเวณและที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เพียงพอและถูกสุขลักษณะ เพื่อใช้ในการนั้นโดยเฉพาะ

(๖) จัดให้มีที่สำหรับล้างมือพร้อมอุปกรณ์จำนวนเพียงพอและสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๗) จัดให้มีการป้องกันอันตรายแก่สุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ เนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ประคบ และเก็บอาหาร

(๘) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมถึงระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

หมวด ๓

การขออนุญาตและใบอนุญาต

ข้อ ๘ ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นชายของในตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาครประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) วางเก็บอาหารก่อนปรุงในที่สะอาดถูกสุขลักษณะ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคในสถานที่นั้น

(๒) ใช้อุปกรณ์ปกปิดอาหาร รวมทั้งภาชนะอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำ ประกอบ ประคบอาหาร เพื่อป้องกันฝุ่นละอองและสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตลอดจนรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๓) น้ำแข็งสำหรับใช้บริโภค ต้องจัดเก็บไว้ในภาชนะที่ถูกสุขลักษณะ สามารถป้องกันสิ่งปนเปื้อน และห้ามนำอาหารหรือสิ่งของอื่นใดแช่หรือรวมไว้ด้วยกัน

(๔) การทุบ การบดน้ำแข็ง ต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะ และสะอาดอยู่เสมอรวมทั้งป้องกันมิให้มีเสียงอันเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(๕) ในกรณีที่มีผ้าเช็ดหน้าให้บริการ ต้องทำความสะอาดและผ่านความร้อนฆ่าเชื้อโรคหรือกรรมวิธีอื่นใดให้ถูกต้องสุขลักษณะ

(๖) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้ให้เพียงพอ

(๗) ใช้ภาชนะหรือวัตถุที่สะอาดปลอดภัยสำหรับปรุง ใส่ หรือห่ออาหาร หรือน้ำแข็ง โดยรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๘) ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการต้องแต่งกายให้สะอาดและปฏิบัติงานให้ถูกต้องสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๙) ปฏิบัติอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่า คำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๙ และข้อ ๑๐ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรณีการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นกรณีการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระแต่วันแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้ จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัติ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบังคับนี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

การแจ้งและหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๒๒ ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาดจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) อื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ประกาศกำหนด

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง ให้ออกใบรับแก่ผู้แจ้งเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจการตามที่แจ้งได้ชั่วคราวในระหว่างเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมีได้ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจการแจ้งให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าการแจ้งเป็นไปโดยถูกต้องให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในใบรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ในกรณีที่การแจ้งไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของแจ้งเป็นอันสิ้นผล แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องตามแบบที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องแสดงหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ดำเนินกิจการตลอดเวลาที่ดำเนินกิจการ

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนและการออกใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ให้ผู้ยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งนำสำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๕ เมื่อผู้แจ้งตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประสงค์จะเลิกกิจการหรือโอนการดำเนินการให้แก่บุคคลอื่นให้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบด้วย

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการใดดำเนินการตามที่ระบุไว้ในข้อบัญญัตินี้โดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา และเคยได้รับโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะเหตุที่ฝ่าฝืนดำเนินการ โดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแล้วครั้งหนึ่ง ยังฝ่าฝืนดำเนินการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้ายังฝ่าฝืนอีกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินการนั้นไว้ตามเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปีก็ได้

ข้อ ๒๗ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้แจ้งหรือผู้ดำเนินการทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้งหรือคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ที่ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

หมวด ๕

การแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลใดๆ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๖

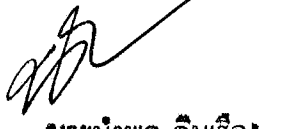
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๐ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลใดๆ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเปียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

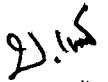
ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(ลงชื่อ)

นายนำพล ภูมิเรือง
(นายกองค์การบริหารส่วนตำบล)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายประเวศ ไทยประยูร)
นายอำเภอพระแสง
นายอำเภอพระแสง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
แนบท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๘

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/ปี)
๑	<u>หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร</u> (๑) สถานที่ใช้ประกอบการค้า มีพื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร (๒) สถานที่ใช้ประกอบการค้า มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๑ - ๕๐ ตารางเมตร (๓) สถานที่ใช้ประกอบการค้า มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๑ - ๑๐๐ ตารางเมตร (๔) สถานที่ใช้ประกอบการค้า มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๑ - ๒๐๐ ตารางเมตร	๕๐ ๑๐๐ ๑๕๐ ๒๐๐
๒	<u>ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร</u> (๑) สถานที่ใช้ประกอบการค้า มีพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร (๒) สถานที่ใช้ประกอบการค้า มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตารางเมตร (๓) สถานที่ใช้ประกอบการค้า มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ ตารางเมตร (๔) สถานที่ใช้ประกอบการค้า มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒,๐๐๑ ตารางเมตร	๒๕๐ ๕๐๐ ๗๕๐ ๑,๕๐๐

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล/อบต.....
 จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

- () สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท.....
 โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร
- () กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
 มีคนงาน.....คน ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า
- () กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย.....(เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)
- () กิจการจำหน่ายสินค้าในที่ / ทางสาธารณะ จำหน่ายสินค้าประเภท.....

ณ บริเวณ.....โดยวิธีการ.....

- () กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท
- ☐ เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งจำกัดที่.....
 - ☐ เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....
 - ☐ เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งจำกัดที่.....
 - ☐ เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีระบบกำจัดที่.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสาร
 มาด้วย ดังนี้คือ

๑. สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน
๓. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
 - ๓.๑.....
 - ๓.๒.....
 - ๓.๓.....
๔.

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ขอความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้.....

.....

() เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ.....

.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น
(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบคำขอหนังสือรับรองการแจ้ง

(แบบ สอ.๒)

เลขที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 หมายเลขโทรศัพท์.....

๑) ขอยื่นคำขอหนังสือรับรองการแจ้งเพื่อประกอบกิจการ ประเภท.....
(สถานที่จำหน่ายอาหาร/สะสมอาหาร).....ชื่อสถานประกอบการ
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....จังหวัด.....ต่อ.....(เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....

๒) ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขลักษณะตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
 เรื่อง.....พร้อมคำขอนี้ ได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วยแล้วดังนี้ คือ

๒.๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒.๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๒.๓) หลักฐานอื่น ๆ.....

๒.๓.๑.....

๒.๓.๒.....

๒.๓.๓.....

๒.๔)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอหนังสือรับรองการแจ้งนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง
 (.....)

ใบรับแจ้ง

ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง.....
 กลุ่มงาน/ฝ่าย/ส่วน.....องค์การบริหารส่วนตำบลสาครโทรศัพท์.....
 ได้รับคำขอหนังสือรับรองการแจ้ง เลขที่...../.....จาก (นาย/นาง/นางสาว).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่...../เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....

สัญชาติ.....ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....

ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต.....บาท (.....) ตามใบเสร็จรับเงิน

เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์-วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนตำบล

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
โดยมีอาจแก้ไข เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้ด้วย คือ

๔.๑

๔.๒

๔.๓

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นสุดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ
ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

รายการต่ออายุใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียม

[illegible]

หนังสือรับรองการแจ้ง
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร

เล่มที่...../เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองให้.....
สัญชาติ.....ตั้งอยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบการ.....ประเภท.....
มีพื้นที่.....ตารางเมตร ตั้งอยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต.....บาท (.....) ตามใบเสร็จรับเงิน
เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

(๓) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้ด้วย คือ

๓.๑

๓.๒

๓.๓

(๔) หนังสือรับรองการแจ้งฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

คำเตือน (๑) ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องแสดงหนังสือรับรองการแจ้งนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบ
กิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมต่อราชการส่วนท้องถิ่นทุกปี ตามกำหนดเวลา หากฝ่าฝืนจะต้อง
เสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ประเภท.....
ตามใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่...../
 ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น)

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....ฉบับ

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน.....ฉบับ

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑.....

๓.๒.....

๓.๓.....

๔)

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
 (.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข	คำสั่งของพนักงานท้องถิ่น
จากการตรวจสอบสถานประกอบการ () เห็นสมควรต่อใบอนุญาต () เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ..... (ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข (.....) ตำแหน่ง..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....	() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้ () ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ (ลงชื่อ)..... (.....) ตำแหน่ง..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำขอรับใบแทนใบอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือ
สถานที่สะสมอาหาร ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่
สะสมอาหาร โดยใช้ชื่อสถานที่ประกอบการกิจการ.....พื้นที่ประกอบการ.....
ตารางเมตร จำนวนคนงาน.....คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน
.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/แขวง.....จังหวัด.....หมายเลข
โทรศัพท์.....ตามใบอนุญาต เล่มที่..... เลขที่...../.....ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน
.....พ.ศ.....

(๒) ใบอนุญาต/หนังสือรับรองการแจ้ง ได้สูญหาย/ถูกทำลาย/ชำรุด เมื่อวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....

(๓) พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้วคือ

() เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

() ใบอนุญาตเดิม/หนังสือรับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง

ใบแทนใบอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่...../เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบแทนใบอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งให้ นาย/นาง/นางสาว
..... ตั้งอยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์
.....

(๒) ผู้รับใบแทนใบอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
ที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีอาจแก้ไข
เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง นี้ได้

(๔) ผู้รับใบแทนใบอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ
ดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑).....

๔.๒).....

๔.๓).....

๔.๔).....

(๕) ใบแทนใบอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ฉบับนี้ ออกให้
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(๖) ใบแทนใบอนุญาต/ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ฉบับนี้ สิ้นสุด
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๘

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
สาคร ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร จึงเห็นเป็น
การจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อันได้แก่ ขยะมูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง
กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน
กระถางต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็น
ประจำทุก ๗ วัน หรือใส่สารเคมีก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายได้ องค์การบริหารส่วนตำบลสาครจึงตรา
ข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ในเขตตำบลสาคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ ประกอบมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร และนายอำเภอพระแสง จึงออกข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๘

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร นับแต่ถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใด ที่เก็บ กวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาพที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่า ๗ วัน ซึ่งยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ขางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาครจัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอย รวมทั้ง กระจัง กระจา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหสถาน รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้ โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงาน สาธารณสุขแนะนำ

ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาครให้บริการเก็บขนมูลฝอย เพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคาร หรือเคหสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัติว่าด้วยการเก็บขนมูลฝอยด้วย

หมวด ๒

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่ง เพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำใน ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขัง เช่น เปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว หรือภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุก เจ็ดวัน หรือใสสารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้ และจัดให้มีฝาปิดตุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถาน รวมทั้ง ข้อปฏิบัติอื่นๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาครได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการหรือทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ ยุงในอาคาร หรือเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ ด้วยวิธีการฉีดพ่นหมอกควัน รมแรงค์หรือวิธีอื่นใด เจ้าของหรือผู้ ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๐ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ให้เจ้า พนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ถึงเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างดวงอาทิตย์ขึ้นจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้บุคคลใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อ ประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญจาก อาคาร หรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล
สภาเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสภา ในเรื่องใด
หรือทุกเรื่องก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
บุคคลดังกล่าวต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องในขณะที่ปฏิบัติ
หน้าที่ด้วย และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องช่วยอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๑ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืน
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่
เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็น
ส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำ
การไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตาม
สมควร แล้วแจ้งให้เจ้าหน้าที่พนักงานท้องถิ่นทราบ

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๕ และข้อ ๖ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ ต้องโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสภา รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่..... เดือนพฤศจิกายน..พ.ศ.๒๕๕๘....

ลงชื่อ

นายนำพล ถิมเรือง
(นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสภา)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสภา

เห็นชอบ

๒๓/๑๒

(นายประเวศ ไทยประยูร)

นายอำเภอพระแสง
นายอำเภอพระแสง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติ ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุม
ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตรา
เป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลสาครโดยความเห็นชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลสาคร และนายอำเภอพระแสงจึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

๕.๑ กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

๕.๑.๑ การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง

๕.๒ กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

๕.๒.๑ การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓ กิจการเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

๕.๓.๑ การผลิต การหมัก การผสมปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๒ การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๓ การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าเป็นต้นไป

๕.๔ กิจการเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

๕.๔.๑ การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

๕.๕ กิจการเกี่ยวกับการเกษตร

๕.๕.๑ การล้าง การอบ การรม การผสมยางดิบ

๕.๕.๒ การผลิตการผสมปุ๋ย

๕.๕.๓ การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

๕.๖ กิจการเกี่ยวกับโลหะหรือแร่

๕.๖.๑ การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซหรือไฟฟ้า

๕.๗ กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

๕.๗.๑ การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

๕.๗.๒ การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล

๕.๗.๓ การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

๕.๗.๔ การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

๕.๗.๕ การปะ การเชื่อมยาง

๕.๘ กิจการที่เกี่ยวข้องกับไม้

๕.๘.๑ การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การชุตร่อง การทำคิ้วหรือการตัดไม้ด้วย
เครื่องจักร

๕.๘.๒ การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการฟั่น การทาสารเคลือบเงาสี
หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

๕.๘.๓ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

๕.๘.๔ การเผ่าถ่านหรือการสะสมถ่าน

๕.๙ กิจการเกี่ยวกับการบริการ

๕.๙.๑ กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่า
ด้วยสถานพยาบาล

๕.๙.๒ การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

๕.๙.๓ การประกอบกิจการที่พัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่น
ในทำนองเดียวกัน

๕.๙.๔ การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตาม
กฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

๕.๙.๕ การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกมส์

๕.๑๐ กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ

๕.๑๐.๑ การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

๕.๑๐.๒ การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

๕.๑๑ กิจการเกี่ยวกับหิน ดิน หวาย ซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๑.๑ การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

๕.๑๑.๒ การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุคล้ายคลึง

๕.๑๑.๓ การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หวาย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๒ กิจการเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

๕.๑๒.๑ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

๕.๑๒.๒ การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

ต่าง ๆ

๕.๑๒.๓ การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

๕.๑๒.๔ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

๕.๑๓ กิจการอื่น ๆ

ไฟฟ้า

๕.๑๓.๑ การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อุปกรณ์

๕.๑๓.๒ การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร

๕.๑๓.๓ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

๕.๑๓.๔ การประกอบกิจการโกดังสินค้า

๕.๑๓.๕ การก่อสร้าง

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบกิจการนั้นจะต้องตั้งอยู่ห่างจาก ชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย หรือการก่อเหตุรำคาญของประชาชน ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลสภาคู่ประกาศกำหนด

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่คนงานอาจประสบอันตรายจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอยรวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลง และสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหาร หรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๓

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัยดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๔

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณ

หมวด ๕

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามที่ ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๔) สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารของสถานที่อนุญาตประกอบกิจการ (กรณีทีก่อสร้างหลังพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ บังคับใช้ จำนวน ๒ ชุด
- (๕) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล) จำนวน ๒ ชุด
- (๖) หนังสือมอบอำนาจ(ในกรณีที่เจ้าของกิจการไม่มายื่นขอรับใบอนุญาตด้วยตนเอง) จำนวน ๒ ชุด
- (๗) ใบรับรองแพทย์เฉพาะกรณีที่เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- (๘) เอกสารหรือหลักฐานอื่นๆที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าสมควรเรียกเพิ่ม เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๑๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องดูแลรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในหมวด ๒ หมวด๓ หรือหมวด ๔ ให้อยู่ในสภาวะอันดีอยู่เสมอ และทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน
- (๒) ต้องประกอบกิจการนั้นๆ ภายในสถานที่และตามกำหนด วัน เวลา ที่ได้รับอนุญาต
- (๓) ต้องดูแลรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบกิจการทุกอย่างให้สะอาดเรียบร้อย
- (๔) ต้องดูแลรักษาสถานที่อย่าให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน ยุง หรือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคต่างๆ
- (๕) ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลง แก้ไข ปรับปรุง หรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่นก่อน หรือต้องแสดงแบบแปลนที่แก้ไขนั้นด้วย ถ้ามี
- (๖) ต้องปฏิบัติการทุกอย่าง เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของพนักงานท้องถิ่น
- (๗) ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้าตรวจสอบสถานที่ประกอบการ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้าได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นตามข้อบัญญัตินี้
- (๘) อื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาครุ ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับ นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่า สละสิทธิ์

ข้อ ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอ
อนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ
นี้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือ
แจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้
ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ บรรดาใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของ
องค์การบริหารส่วนตำบลสาकुเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้
ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติ
นี้ ในวันที่ได้รับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่
เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้
ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการ
ดำเนินการกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบ
จำนวน

ข้อ ๒๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
สาकु

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ
ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำ
ขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนด
ไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำ
ใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือ
เงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบังคับนี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๒ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลสาครเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑.....เดือนพฤศจิกายน. พ.ศ.๒๕๕๘.

(ลงชื่อ)

นายนำพล จิมเรือง

(
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

นายประเวศ ไทยประยูร

(
นายอำเภอพระแสง
นายอำเภอพระแสง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘

ลำดับ ที่	ประเภทสินค้า	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	<u>กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์</u> (๑.๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง <u>การเลี้ยงม้า โค กระบือ</u> ก. ตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ตัว ๕๐ ข. ตั้งแต่ ๒๐ - ๕๐ ตัว ๑๕๐ ค. ตั้งแต่ ๕๑ - ๑๐๐ ตัว ๒๕๐ ง. ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป ๕๐๐ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ <u>การเลี้ยงสุกร</u> ก. ตั้งแต่ ๑๕ - ๕๐ ตัว ๒๐๐ ข. ตั้งแต่ ๕๑ - ๑๐๐ ตัว ๔๐๐ ค. ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป ๘๐๐ <u>การเลี้ยงไก่ เป็ด ห่าน หรือสัตว์ปีก</u> ก. ตั้งแต่ ๕๐ - ๑๐๐ ตัว ๕๐ ข. ตั้งแต่ ๑๐๑ - ๕๐๐ ตัว ๑๕๐ ค. ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว ๓๐๐ ง. ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ ตัว ๗๕๐ จ. ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ขึ้นไป ๑,๐๐๐ <u>การเลี้ยงจระเข้</u> ก. ตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ตัว ๕๐๐ ข. ตั้งแต่ ๑๑ ตัวขึ้นไป ๑,๐๐๐ <u>การเลี้ยงสัตว์น้ำทุกประเภท</u> ก. มีพื้นที่ไม่เกิน ๕ ไร่ ๑๕๐ ข. มีพื้นที่กว่า ๕ ไร่แต่ไม่เกิน ๑๐ ไร่ ๓๐๐ ค. มีพื้นที่เกินกว่า ๑๐ ไร่ขึ้นไป ๕๐๐ <u>การเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลานอื่นๆ</u> ก. ตั้งแต่ ๒๐ - ๑๐๐ ตัวขึ้นไป ๒๕๐ ข. ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป ๕๐๐ การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลงอื่นๆ	
๒	<u>กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์</u> (๒.๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหารการแพร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน	

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘

ลำดับ ที่	ประเภทสินค้า	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๓	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	<u>กิจการที่เกี่ยวกับอาหารสัตว์ เครื่องดื่ม น้ำดื่ม</u>	
	(๓.๑) การผลิต การหมัก การสะสมปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	ก. ผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	ข. ผลิตโดยใช้เครื่องจักร	๔๕๐
	(๓.๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	ก. ผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	ข. ผลิตโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
๔	(๓.๓) การเก็บการถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๗๕๐
	<u>กิจการที่เกี่ยวกับยาเวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์เครื่องสำอาง</u>	
	<u>ผลิตภัณฑ์ขี้ระล้าง</u>	
	(๔.๑) การผลิต การโม่ การบด การผสมการบรรจุด้วยเครื่องจักร	
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า	๓๕๐
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๒ - ๕ แรงม้า	๕๐๐
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๕ แรงม้า	๗๐๐
	<u>กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร</u>	
	(๕.๑) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ	
๕	ก. ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๕๐๐
	ข. ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ กิโลกรัม	๑,๐๐๐
	ค. สูงกว่า ๕,๐๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๒,๕๐๐
	(๕.๒) การผลิต การสะสมปุ๋ย	๗๕๐
	(๕.๓) การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
๖	<u>กิจการที่เกี่ยวข้องกับโลหะหรือแร่</u>	
	(๖.๑) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาร การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า	
	ก. ประเภทครัวเรือน	๓๐๐
	ข. ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม	๒,๕๐๐

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘

ลำดับ ที่	ประเภทสินค้า	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๗	กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	
	(๗.๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์	๑,๐๐๐
	(๗.๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรเครื่องกล	๑,๐๐๐
	(๗.๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือประกันปรับปรุงยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย	๑,๐๐๐
	(๗.๔) การล้าง การอัดฉีดฉีดยานยนต์	๓๕๐
	(๗.๕) การปะ การเชื่อมยาง	๕๐
๘	ก. รถจักรยานยนต์	๕๐
	ข. รถยนต์	๑๕๐
	กิจการเกี่ยวกับไม้	
	(๘.๑) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะการขุดร่อง การทำคิ้วหรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	
	ก. ผลิตโดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า	๒๕๐
	ข. ผลิตโดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ - ๑๐ แรงม้า	๕๐๐
	ค. ผลิตโดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑๐ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐
	(๘.๒) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทำสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จ ผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย	๕๐๐
	(๘.๓) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	
	ก. สถานที่ผลิตที่มีเครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า	๒๕๐
	ข. สถานที่ผลิตที่มีเครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า ๒ - ๕ แรงม้า	๕๐๐
	ค. สถานที่ผลิตที่มีเครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐
๙	กิจการเกี่ยวกับการบริการ	
	(๙.๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๕๐๐
	(๙.๒) การประกอบการกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	
	ก. ไม่เกิน ๒๐ ห้อง	๓๐๐
	ข. เกินกว่า ๒๐ ห้องแต่ไม่เกิน ๕๐ ห้อง	๗๕๐
	ค. เกินกว่า ๕๐ ห้องขึ้นไป	๑,๕๐๐

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘

ลำดับ ที่	ประเภทสินค้า	ค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๙.๓) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่ง เช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ก. ไม่เกิน ๑๐ ห้อง ข. เกินกว่า ๑๐ ห้องแต่ไม่เกิน ๓๐ ห้อง ค. เกินกว่า ๓๐ ห้องแต่ไม่เกิน ๕๐ ห้อง ง. เกินกว่า ๕๐ ห้องขึ้นไป	๒๕๐ ๕๐๐ ๗๕๐ ๑,๐๐๐
	(๙.๔) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ใน บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๒๕๐
	(๙.๕) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม ตู้เพลง ก. ตู้เกม ตู้เพลง ไม่เกิน ๕ เครื่อง ข. ตู้เกม ตู้เพลง เกิน ๕ เครื่อง แต่ไม่เกิน ๑๕ เครื่อง ค. ตู้เกม ตู้เพลง เกิน ๑๕ เครื่อง ง. สวนสนุก	๓๕๐ ๗๕๐ ๑,๕๐๐ ๑,๕๐๐
๑๐	<u>กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ</u> (๑๐.๑) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๗ เครื่องขึ้นไป (๑๐.๒) การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร ก. เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกิน ๓ แรงม้า ข. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๓ แรงม้า	๕๐๐ ๒๕๐ ๕๐๐
๑๑	<u>กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หวาย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง</u> (๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา ก. ผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. ผลิตโดยใช้เครื่องจักร (๑๑.๒) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. ผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. ผลิตโดยใช้เครื่องจักร (๑๑.๓) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หวาย หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึง กัน ๑. การสะสมซีเมนต์ หิน หวาย หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึงกัน ๑.๑ สะสมรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม ๑.๒ สะสมรวมกันเกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป ๒. การผสม ซีเมนต์ หิน หวาย หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึงกัน	๒๕๐ ๕๐๐ ๓๐๐ ๗๕๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘

ลำดับ ที่	ประเภทสินค้า	ค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑๒	<u>กิจการเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี</u>			
	(๑๒.๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ			
	ก. การผลิต	๑๐,๐๐๐		
	ข. การสะสม การขนส่งก๊าซ ความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร	๕๐๐		
	ค. การสะสม การขนส่งก๊าซ ความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ลิตร	๑,๐๐๐		
	ง. การสะสม การขนส่งก๊าซ ความจุ ๕,๐๐๑ ลิตร ขึ้นไป	๒,๐๐๐		
	(๑๒.๒) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ			
	ก. การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ	๑๐,๐๐๐		
	ข. การสะสม การขนส่ง			
	- ปริมาณจำนวนตั้งแต่ ๒๐๐ ลิตร	๕๐		
	- ปริมาณจำนวนตั้งแต่ ๒๐๑ - ๑,๐๐๐ ลิตร	๑๕๐		
	- ปริมาณจำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ ลิตร	๕๐๐		
	- ปริมาณจำนวนตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ลิตรขึ้นไป	๑,๕๐๐		
	ค. การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ	๗๕๐		
	(๑๒.๓) การผลิต การล้างฟิล์ม รูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์			
	ก. การผลิต	๑,๐๐๐		
	ข. การล้าง	๓๕๐		
	(๑๒.๔) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง สารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค			
	ก. การผลิต การบรรจุ	๓,๐๐๐		
	ข. การสะสม	๕๐๐		
	ค. การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค	๕๐๐		